

proces-verbaal uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 17/3815

**proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de voorzieningenrechter van
27 juni 2017 op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen**

[REDACTED], te Den Haag, verzoekster,
mede in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van **[REDACTED]**,
[REDACTED] a en **[REDACTED]**,
(gemachtigde: mr. J.H. Kruseman),

tegen

het college van burgemeester en wethouders van Den Haag, verweerder
(gemachtigde: mr. M. Mos).

Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2017 (primair besluit I) heeft verweerder de aanvraag van verzoekster om algemene bijstand op grond van de Participatiewet (Pw) afgewezen.

Bij besluit van 9 januari 2017 (primair besluit II) heeft verweerder de aanvraag om bijzondere bijstand op grond van de Pw voor kosten vanwege het gemis van kinderbijslag en kindgebonden budget afgewezen.

Bij besluit van 20 februari 2017 (primair besluit III) heeft verweerder de aanvraag om bijzondere bijstand ingevolge de Pw in de reiskosten van verzoekster afgewezen.

Bij besluit van 8 mei 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder de bezwaren van verzoekster tegen de primaire besluiten I, II en III ongegrond verklaard.

Verzoekster heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 juni 2017. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Na afloop van de zitting heeft de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak gedaan.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek van verzoekster om een voorlopige voorziening ten aanzien van bijstand voor levensonderhoud toe;
- schorst het bestreden besluit totdat op het beroep is beslist;
- draagt verweerder op aan verzoekster voorschotten op de bijstandsuitkering toe te kennen ter hoogte van de voor haar geldende norm voor een alleenstaande ouder met ingang van de eerste van de maand waarop het verzoek voorlopige voorziening is ingediend, te weten per 1 juni 2017. Hierop dient in mindering te worden gebracht een percentage van 18% vanwege het ontbreken van woonkosten, alsmede de door verzoekster maandelijks te ontvangen bijdrage kinderalimentatie en kinderbijslag van € 360,-.
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 990,-;
- wijst af het meer of anders verzochte.

Overwegingen

1. De voorzieningenrechter geeft hiervoor de volgende motivering.
2. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
3. Verzoekster heeft verzocht om vrijstelling van de verplichting tot betaling van griffierecht, omdat zij niet over (voldoende) inkomsten of vermogen beschikt. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster voldoende aannemelijk gemaakt dat het netto-inkomen waarover zij maandelijks beschikt minder bedraagt dan 90% van de voor een alleenstaande geldende maximale bijstandsnorm en voorts dat zij niet beschikt over vermogen waaruit het verschuldigde griffierecht kan worden betaald. In dit geval maakt de heffing van het griffierecht het voor verzoekster onmogelijk of uiterst moeilijk gebruik te maken van een door de wet opengestelde rechtsgang. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekster geen griffierecht is verschuldigd.
 - 4.1. Verzoekster, geboren op 21 april 1972, heeft de Kameroense nationaliteit en verblijft sinds 2002 in Nederland. Zij heeft drie minderjarige kinderen, waarvan het middelste kind, [REDACTED] (geboren op 26 januari 2011), de Nederlandse nationaliteit heeft. Hij staat ingeschreven op het adres van zijn vader (hierna: de vader), [REDACTED] te Den Haag. David heeft omgang met zijn vader, maar verblijft feitelijk bij verzoekster. Zij heeft het gezag. Zij heeft geen inkomen en verblijft momenteel in de noodopvang van verweerder, bungalowpark Roompot Kijkduin (ingevolge de uitspraak van de voorzieningenrechter van 6 februari 2017 ECLI:NL:RBDHA:2017:1109).
 - 4.2. Verzoekster heeft in de periode van 2010 tot en met 2014 een viertal aanvragen om een verblijfsdocument bij de IND ingediend. Deze aanvragen zijn alle afgewezen. Op 12 december 2016 heeft verzoekster wederom een aanvraag bij de IND gedaan.

Dan moeten, in het hogere belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden. In de situatie van verzoekster en David wordt voldaan aan het criterium uit het arrest *Chavez Vilchez*. Het is duidelijk niet in het belang van David, gelet op zijn leeftijd en affectieve relatie met zijn moeder, om nu van haar gescheiden te worden. De eerdere besluitvorming op grond van het *Ruiz Zambrano* criterium kan thans geen stand meer houden.

8.1. De voorzieningenrechter stelt vast dat de Centrale Raad van Beroep (CRvB) in een aantal zaken uitleg heeft gevraagd aan het Europese Hof van Justitie (HvJEU) over de vraag of artikel 20 van het VWEU zich ertegen verzet dat een lidstaat aan een derdelander, die de dagelijkse en daadwerkelijke zorg heeft voor zijn minderjarige kind, dat onderdaan van die lidstaat is, het recht van verblijf in die lidstaat ontzegt. Ook is gevraagd of voor beantwoording van die vraag van belang is dat de wettelijke, financiële en/of affectieve last niet geheel bij deze ouder rust en voorts dat niet is uitgesloten dat de andere ouder, die onderdaan is van de lidstaat, feitelijk in staat zou kunnen zijn om voor het kind te zorgen. Tot slot is gevraagd of de ouder/derdelander in dat geval aannemelijk dient te maken dat die andere ouder de zorg voor het kind niet op zich kan nemen, zodat het kind wordt verplicht het grondgebied van de Unie te verlaten als aan de ouder/derdelander een verblijfsrecht wordt ontzegt. Inmiddels heeft het HvJEU een antwoord geformuleerd op deze prejudiciële vragen. Naar aanleiding hiervan heeft de CRvB te kennen gegeven dat er binnen afzienbare tijd een uitspraak zal worden gedaan ten aanzien van het afgeleide verblijfsrecht. Hierbij zal de vraag moeten worden beantwoord of het eerdere ingenomen strikte standpunt inzake *Ruiz Zambrano* nog houdbaar is.

8.2. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt hetgeen in onderhavige zaak aan de orde is gesteld onder de reikwijdte van voornoemde prejudiciële vragen van de CRvB en de voorgenomen uitspraak van de CRvB. Deze uitspraak is daarom van belang voor de beoordeling van het beroep van verzoekster, zodat de voorzieningenrechter van oordeel is dat de behandeling van het beroep in afwachting daarvan dient te worden aangehouden. Gelet hierop is sprake van onverwijlde spoed voor verzoekster bij de gevraagde voorziening. Alles overwegende is de voorzieningenrechter van oordeel dat het belang van verzoekster bij de verlening van algemene bijstand thans zwaarder dient te wegen dan het belang van verweerder bij het van kracht blijven van het bestreden besluit hangende de beroepsprocedure. Derhalve bestaat aanleiding een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende de schorsing van het bestreden besluit en bij wijze van voorschot een toekenning van een bijstandsuitkering naar de voor verzoekster geldende norm voor een alleenstaande ouder met ingang van de eerste van de maand waarop het verzoek voorlopige voorziening is ingediend, te weten per 1 juni 2017. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter dient hierop in mindering te worden gebracht een percentage van 18% vanwege het ontbreken van woonkosten. Verzoekster verblijft immers ingevolge de Wet maatschappelijke opvang 2015 (Wmo) in de noodopvang van verweerder en betaalt hiervoor zoals ter zitting is vastgesteld geen woonlasten, dan wel een eigen bijdrage. Voorts dient hierop in mindering te worden gebracht de maandelijkse bijdrage kinderalimentatie en kinderbijslag van € 360,- die de vader van David aan verzoekster verstrekt.

Dan moeten, in het hogere belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden. In de situatie van verzoekster en David wordt voldaan aan het criterium uit het arrest *Chavez Vilchez*. Het is duidelijk niet in het belang van David, gelet op zijn leeftijd en affectieve relatie met zijn moeder, om nu van haar gescheiden te worden. De eerdere besluitvorming op grond van het *Ruiz Zambrano* criterium kan thans geen stand meer houden.

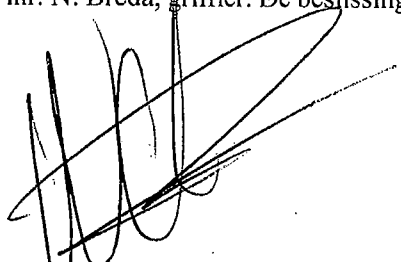
8.1. De voorzieningenrechter stelt vast dat de Centrale Raad van Beroep (CRvB) in een aantal zaken uitleg heeft gevraagd aan het Europese Hof van Justitie (HvJEU) over de vraag of artikel 20 van het VWEU zich ertegen verzet dat een lidstaat aan een derdelander, die de dagelijkse en daadwerkelijke zorg heeft voor zijn minderjarige kind, dat onderdaan van die lidstaat is, het recht van verblijf in die lidstaat ontzegt. Ook is gevraagd of voor beantwoording van die vraag van belang is dat de wettelijke, financiële en/of affectieve last niet geheel bij deze ouder rust en voorts dat niet is uitgesloten dat de andere ouder, die onderdaan is van de lidstaat, feitelijk in staat zou kunnen zijn om voor het kind te zorgen. Tot slot is gevraagd of de ouder/derdelander in dat geval aannemelijk dient te maken dat die andere ouder de zorg voor het kind niet op zich kan nemen, zodat het kind wordt verplicht het grondgebied van de Unie te verlaten als aan de ouder/derdelander een verblijfsrecht wordt ontzegt. Inmiddels heeft het HvJEU een antwoord geformuleerd op deze prejudiciële vragen. Naar aanleiding hiervan heeft de CRvB te kennen gegeven dat er binnen afzienbare tijd een uitspraak zal worden gedaan ten aanzien van het afgeleide verblijfsrecht. Hierbij zal de vraag moeten worden beantwoord of het eerdere ingenomen strikte standpunt inzake *Ruiz Zambrano* nog houdbaar is.

8.2. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt hetgeen in onderhavige zaak aan de orde is gesteld onder de reikwijdte van voornoemde prejudiciële vragen van de CRvB en de voorgenomen uitspraak van de CRvB. Deze uitspraak is daarom van belang voor de beoordeling van het beroep van verzoekster, zodat de voorzieningenrechter van oordeel is dat de behandeling van het beroep in afwachting daarvan dient te worden aangehouden. Gelet hierop is sprake van onverwijlde spoed voor verzoekster bij de gevraagde voorziening. Alles overwegende is de voorzieningenrechter van oordeel dat het belang van verzoekster bij de verlening van algemene bijstand thans zwaarder dient te wegen dan het belang van verweerder bij het van kracht blijven van het bestreden besluit hangende de beroepsprocedure. Derhalve bestaat aanleiding een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende de schorsing van het bestreden besluit en bij wijze van voorschot een toekenning van een bijstandsuitkering naar de voor verzoekster geldende norm voor een alleenstaande ouder met ingang van de eerste van de maand waarop het verzoek voorlopige voorziening is ingediend, te weten per 1 juni 2017. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter dient hierop in mindering te worden gebracht een percentage van 18% vanwege het ontbreken van woonkosten. Verzoekster verblijft immers ingevolge de Wet maatschappelijke opvang 2015 (Wmo) in de noodopvang van verweerder en betaalt hiervoor zoals ter zitting is vastgesteld geen woonlasten, dan wel een eigen bijdrage. Voorts dient hierop in mindering te worden gebracht de maandelijkse bijdrage kinderalimentatie en kinderbijslag van € 360,- die de vader van David aan verzoekster verstrekt.

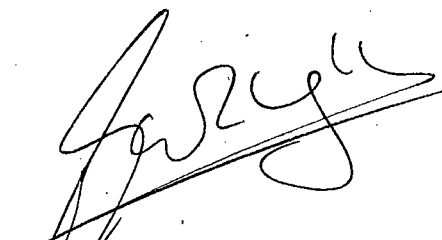
8.3 Nu het verzoek om een voorlopige voorziening ten aanzien van de algemene bijstand voor levensonderhoud wordt toegewezen, bestaat ten aanzien van de overige verzoeken geen zwaarwegend spoedeisend belang, als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De verzoeken ten aanzien van (bijzondere) bijstand vanwege het gemis van kinderbijslag en kindgebonden budget, alsmede voor vergoeding van reiskosten worden dan ook afgewezen.

9. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoekster gemaakte proceskosten. Deze kosten worden op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 990,- (1 punt voor het indienen van een verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 495,- en een wegingsfactor 1). Verzoekster is vrijgesteld van de verplichting griffierecht te betalen, zodat vergoeding van betaald griffierecht niet aan de orde is.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.X. Cozijn, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. N. Breda, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 27 juni 2017.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

29 JUN 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.